

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 10.2.2004
KOM(2004) 75 slutlig

2004/0027 (CNS)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om ingående av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om åtgärder likvärdiga med de som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, och av det tillhörande samförståndsavtalet

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

Rådet bemyndigade genom ett beslut av den 16 oktober 2001 kommissionen att förhandla med Schweiz och fem andra tredjeländer (Förenta staterna, Andorra, Liechtenstein, Monaco och San Marino) om lämpliga avtal för att se till att dessa länder antar bestämmelser som likvärdiga med de som tillämpas inom gemenskapen i syfte att sörja för en effektiv beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar. Kommissionen skulle föra dessa förhandlingar i nära samverkan med rådets ordförandeskap och genom nära och regelbundna samråd med den högnivågrupp som inrättades genom ett beslut av Ständiga representanternas kommitté (Coreper) av den 13 juni 2001¹ och som rådet utsåg till en särskild kommitté som skall biträda kommissionen i denna uppgift.

Efter beslutet av den 16 oktober 2001 skrev kommissionen till de nämnda tredjeländerna och framförde önskemål om att inleda förhandlingar. Dessa förhandlingar kunde emellertid inte inledas konkret förrän efter det att Ekofinrådet den 13 december 2001 godkände direktivförslaget. Schweiz hade visserligen antagit sitt eget förhandlingsmandat avseende beskattning av inkomster från sparande den 30 januari 2002, men vägrade först att inleda förhandlingar i frågan innan rådet hade godkänt förhandlingsmandat på en rad andra områden. Efter det att rådet godkände detta förhandlingsmandat den 17 juni 2002 inleddes de formella förhandlingarna med Schweiz om beskattning av inkomster från sparande den 18 juni 2002. Sedan dess har många möten på både politisk och teknisk nivå hållits. I enlighet med rådets beslut av den 16 oktober 2001 har kommissionen förhandlat i nära samverkan med de på varandra följande ordförandeskapen i rådet. Kommissionen har regelbundet avgivit muntliga rapporter om förhandlingarna till rådet och Europaparlamentet samt lagt fram ett meddelande rörande förhandlingarna med tredjeland om beskattning av inkomst från sparande för Ekofinrådet den 3 december 2002².

På Ekofinrådets begäran fortsatte förhandlingarna med Schweiz 2003. Under perioden januari–maj 2003 överlämnade kommissionen flera arbetsdokument med avtalsutkast till rådet, vilka högnivågruppen gick igenom. Under förhandlingarnas gång begärde Schweiz att ordningarna i rådets direktiv 90/435/EEG av den 23 juli 1990³ om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater och i rådets direktiv 2003/49/EG av den 3 juni 2003 om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royalties som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater⁴ även skulle omfatta Schweiz. Kommissionen framförde det schweiziska kravet till rådet.

Den 3 juni 2003 uttalade sig rådet om det utkast till avtal med Schweiz som kommissionen hade överlämnat den 28 maj 2003 och sade då att det utkastet var det sista erbjudandet till ett avtal mellan EG och Schweiz. I det utkastet ingår den ovan nämnda schweiziska begäran (artikel 15 i avtalsutkastet). I fråga om Spanien sägs det emellertid i avtalet att artikel 15 kommer att börja gälla först från och med ikraftträdandet av ett bilateralt avtal mellan Spanien och Schweiz om utbyte av information på begäran avseende skattebedrägeri eller liknande handlingar när det gäller sådana inkomster som inte omfattas av avtalet mellan EG och Schweiz, utan av en bilateral konvention eller ett bilateralt avtal mellan Schweiz och Spanien.

¹ EGT C 183, 29.6.2001, s. 1.

² SEK (2002) 1287 slutlig, 27.11.2002.

³ EGT L 225, 20.8.1990, s. 6.

⁴ EUT L 157, 26.6.2003, s. 49

Rådet uttalade i samband med att det godkände avtalsutkastet att det ansåg att gemenskapen inte är ensam behörig att ingå ett avtal med Schweiz om den skattemässiga behandlingen av utdelning samt ränte- och royaltybetalningar enligt artikel 15 i avtalsutkastet. Delegationerna enades emellertid att som ett undantag och utan att skapa ett precedensfall att medlemsstaterna inte skulle utöva sin behörighet i detta särskilda fall. Rådet och kommissionen gjorde dessutom ett uttalande om att gemenskapens utövande av behörighet när det gäller artikel 15 i avtalet inte påverkar gällande bilaterala avtal med andra tredjeländer och att medlemsstaterna fortfarande skulle vara behöriga att ingå bilaterala avtal med andra tredjeländer om den skattemässiga behandlingen av utdelning samt av ränte- och royaltybetalningar mellan bolag.

Avtalet föreläggs nu rådet för undertecknande och ingående. Det åtföljs av ett kompletterande samförståndsavtal mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater samt Schweiziska edsförbundet, vilket också godkänts i utkastform. Enligt samförståndsavtalet skall Schweiz och medlemsstaterna bl.a. inleda bilaterala förhandlingar i syfte att i deras dubbelbeskattningsavtal införa bestämmelser om informationsbyte på begäran avseende "skattebedrägeri" eller "liknande handlingar" när det gäller inkomster som inte omfattas av avtalet mellan Schweiz och EG, men som omfattas av de respektive dubbelbeskattningsavtalen, och i syfte att fastställa enskilda kategorier av "liknande handlingar" i enlighet med beskattningsförfarandet i länderna i fråga. I enlighet med Ekofinrådets slutsatser av den 21 januari 2003 bekräftas det även i samförståndsavtalet att Europeiska gemenskapen under den övergångsperiod som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003⁵ skall inleda diskussioner med andra viktiga finansiella centrum i syfte att verka för att det även inom dessa jurisdiktioner antas bestämmelser som är likvärdiga med de som gemenskapen tillämpar. Vidare konstateras det i samförståndsavtalet att parterna kommer att genomföra de avtalade åtgärderna i god tro och inte kommer att agera ensidigt för att utan orsak undergräva denna ordning. Om betydande skillnader skulle uppdagas mellan räckvidden för direktiv 2003/48/EG och avtalet mellan Schweiz och EG, kommer de avtalsslutande parterna omedelbart att inleda samråd i syfte att se till att åtgärderna enligt avtalet alltså är likvärdiga med åtgärderna enligt direktivet.

Kommissionen anser att avtalstexten stämmer överens med de förhandlingsdirektiv som rådet antog den 16 oktober 2001.

För att avtalet om åtgärder likvärdiga med de som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar och det tillhörande samförståndsavtalet skall kunna ingås föreslår kommissionen att rådet skall anta bifogade förslag till beslut om ingående av avtalet. Enligt artikel 300.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall rådet besluta enhälligt om avtalet omfattar ett område där det krävs enhällighet för att interna regler skall kunna antas. Eftersom de interna reglerna på det område som avtalet omfattar har antagits på grundval av artikel 94 i fördraget anser kommissionen att rådet bör besluta enhälligt när det antar beslutsförslaget. I enlighet med Ekofinrådets slutsatser av den 21 januari 2003 enas rådet om att avtalet med Schweiz skall ingås på enhällig basis.

⁵ EUT L 157, 26.6.2003, s 38

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om ingående av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om åtgärder likvärdiga med de som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, och av det tillhörande samförståndsavtalet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 94 jämförd med artikel 300.2, första stycket, i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁶,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁷, och

av följande skäl:

- (1) Den 16 oktober 2001 bemyndigade rådet kommissionen att förhandla med Schweiz om ett lämpligt avtal för att se till att Schweiz inför åtgärder som är likvärdiga med de som tillämpas inom gemenskapen i syfte att sörja för en effektiv beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar.
- (2) Tillämpningen av bestämmelserna i rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar är beroende av att Schweiz tillämpar åtgärder som är likvärdiga med de som finns i direktivet, i enlighet med ett avtal som Schweiz ingår med Europeiska gemenskapen.
- (3) Gemenskapen har som ett erkännande av Schweiz samarbete avseende beskattning av inkomster från sparande beslutat att tillgodose landets begäran att det i avtalet skall ingå åtgärder som är likvärdiga med ordningarna i rådets direktiv 90/435/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater och i rådets direktiv 2003/49/EG av den 3 juni 2003 om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royalties som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater.
- (4) Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om åtgärder som är likvärdiga med de åtgärder som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar och det tillhörande samförståndsavtalet bör godkännas.

⁶ EUT C ...,2003, s....

⁷ EUT C ...,2003, s....

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om åtgärder som är likvärdiga med de som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar och det tillhörande samförståndsavtalet godkänns härmed på Europeiska gemenskapens vägnar.

Texten till avtalet och det tillhörande samförståndsavtalet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas att utse de personer som skall ha rätt att underteckna avtalet och det tillhörande samförståndsavtalet för att ge uttryck åt Europeiska gemenskapens samtycke.

Artikel 3

Rådets ordförande skall göra den underrättelse som avses i artikel 17.2 i avtalet på Europeiska gemenskapens vägnar⁸.

Artikel 4

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*

⁸ Dagen för avtalets ikraftträdande kommer att offentliggöras av rådets generalsekretariat i Europeiska unionens officiella tidning.

BILAGA

Avtal mellan

Europeiska gemenskapen

och

Schweiziska edsförbundet

om åtgärder likvärdiga med de som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003
om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar

Avtal mellan
Europeiska gemenskapen
och
Schweiziska edsförbundet

om åtgärder likvärdiga med de som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003
om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar⁹

Europeiska gemenskapen, nedan kallad "Gemenskapen",

och

Schweiziska edsförbundet, nedan kallat "Schweiz",

eller antingen "avtalsslutande part" eller "avtalsslutande parter", beroende på sammanhanget,

har enats om att ingå följande avtal:

Artikel 1

Schweiziska betalningsombuds innehållande av särskild källskatt

1. Särskild källskatt skall innehållas på de räntebetalningar till i artikel 4 avsedda faktiska betalningsmottagare med hemvist i en medlemsstat i Europeiska Unionen, nedan kallad "medlemsstaten" eller "medlemsstaterna" beroende på sammanhanget, som görs av ett betalningsombud som är etablerat inom Schweiz territorium, om inte annat följer av punkt 2 eller artikel 2. Skattesatsen skall uppgå till 15 % under de tre första åren från och med den dag då detta avtal börjar tillämpas, 20 % under de tre därpå följande åren och 35 % därefter.
2. Räntebetalningar på fordringar emitterade av gäldenärer som har hemvist i Schweiz eller hänförliga till fasta driftställen i Schweiz för personer som inte har hemvist där skall inte omfattas av den särskilda källskatten. I detta avtal skall *fast driftställe* ha den betydelse det har i det relevanta dubbelbeskattningsavtalet mellan Schweiz och den stat där gäldenären har hemvist. Om ett sådant avtal inte finns skall med *fast driftställe* avses en stadigvarande plats för affärsverksamhet genom vilket en gäldenärs näringsverksamhet helt eller delvis bedrivs.
3. Om Schweiz emellertid sänker satsen för sin förskottsskatt på räntebetalningar från schweizisk källor till fysiska personer med hemvist i en medlemsstat så att den understiger 35 %, skall Schweiz ta ut särskild källskatt på dessa räntebetalningar. Denna skattesats skall då uppgå till skillnaden mellan satsen för den särskilda källskatten enligt punkt 1 och den nya förskottsskattesatsen. Den skall emellertid inte överstiga procentsatsen i punkt 1.

⁹ Nedan kallat "direktivet".

Om Schweiz reducerar tillämpningsområdet för sin lag om förskottsskatt på räntebetalningar till fysiska personer med hemvist i en medlemsstat, skall de räntebetalningar som därmed inte omfattas av förskottsskatt vara föremål för särskild källskatt enligt procentsatserna i punkt 1.

4. Punkt 2 skall inte gälla för ränta som betalas av schweiziska investeringsfonder som vid tidpunkten för detta avtals ikraftträdande eller senare undantas från schweizisk förskottsskatt på sina betalningar till fysiska personer med hemvist i en medlemsstat.
5. Schweiz skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att betalningsombud etablerade inom Schweiz territorium utför de uppgifter som krävs för genomförandet av detta avtal och skall i synnerhet införa bestämmelser om förfaranden och påföljder.

Artikel 2

Frivilligt utlämnande av uppgifter

1. Schweiz skall införa ett förfarande som gör det möjligt för den faktiska betalningsmottagaren enligt definitionen i artikel 4 att undvika den särskilda källskatt som avses i artikel 1 genom att uttryckligen bemyndiga sitt betalningsombud i Schweiz att anmäla räntebetalningarna till den behöriga myndigheten i det landet. Ett sådant bemyndigande skall gälla betalningsombudets samtliga räntebetalningar till den faktiska betalningsmottagaren.
2. De uppgifter som betalningsombudet skall lämna i fall av ett uttryckligt bemyndigande från den faktiska betalningsmottagaren skall åtminstone innefatta följande:
 - a) Den faktiska betalningsmottagarens identitet och hemvist, fastställda i enlighet med artikel 5.
 - b) Betalningsombudets namn och adress.
 - c) Den faktiska betalningsmottagarens kontonummer eller, om sådant saknas, den räntebärande fordrans identifieringsnummer.
 - d) Räntebetalningens belopp, beräknat i enlighet med artikel 3.
3. Den behöriga myndigheten i Schweiz skall vidarebefordra de uppgifter som avses i punkt 2 till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har hemvist. Uppgifterna skall vidarebefordras automatiskt och minst en gång om året, inom sex månader efter beskattningsårets utgång i Schweiz, och avse alla räntebetalningar gjorda under det året.
4. Om den faktiska betalningsmottagaren väljer förfarandet för frivilligt utlämnande av uppgifter eller på något annat sätt deklarerar sina ränteinkomster från ett schweiziskt betalningsombud till skattemyndigheterna i den medlemsstat där han har hemvist, skall de berörda ränteinkomsterna beskattas i den medlemsstaten enligt samma skattesatser som gäller för liknande inkomster i den staten.

Artikel 3

Bedömningsgrund för innehållande av den särskilda källskatten

- 1) Betalningsombudet skall innehålla särskild källskatt i enlighet med artikel 1.1 enligt följande:
 - a) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 7.1 a: på bruttobeloppet av den betalda eller krediterade räntan.
 - b) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 7.1 b eller 7.1 d: på det ränte- eller intäktsbelopp som avses i artikel 7.1 b eller 7.1 d.
 - c) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 7.1 c: på det räntebelopp som avses i artikel 7.1 c.
2. När det gäller punkt 1 a–1 c skall den särskilda källskatten dras av i proportion till den tid som den faktiska betalningsmottagaren innehaft fordran. Om betalningsombudet inte kan fastställa den tiden på grundval av de uppgifter han erhållit, skall han anse att den faktiska betalningsmottagaren innehaft fordran så länge som den har existerat, om inte den faktiska betalningsmottagaren lägger fram bevis för tidpunkten för förvärvet.
3. Andra skatter och innehållna belopp än den särskilda källskatt som avses i detta avtal skall, om de avser samma räntebetalning, krediteras mot beloppet för den särskilda källskatt som beräknats i enlighet med denna artikel.
4. Punkterna 1–3 skall inte påverka tillämpningen av artikel 1.2.

Artikel 4

Definition av faktisk betalningsmottagare

1. I detta avtal avses med *faktisk betalningsmottagare* varje fysisk person som tar emot en räntebetalning eller varje fysisk person för vilken en räntebetalning ombesörjs, såvida inte denna person kan lägga fram bevis för att betalningen inte har tagits emot eller ombesörjts för hans eller hennes egen räkning. En fysisk person skall inte anses vara den faktiska betalningsmottagaren om han eller hon
 - a) agerar som betalningsombud enligt artikel 6,
 - b) handlar på uppdrag av en juridisk person, en investeringsfond eller ett jämförbart eller motsvarande organ för kollektiva investeringar i värdepapper, eller
 - c) handlar på uppdrag av en annan fysisk person som är den faktiska betalningsmottagaren och som för betalningsombudet uppger sin identitet och hemviststat.

2. Om ett betalningsombud innehar uppgifter som tyder på att en fysisk person som mottar en räntebetalning eller för vilken en räntebetalning ombesörjs kanske inte är den faktiska betalningsmottagaren, skall han vidta rimliga åtgärder för att fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet. Om betalningsombudet inte kan fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet skall han betrakta den fysiska personen som den faktiska betalningsmottagaren.

Artikel 5

Den faktiska betalningsmottagarens identitet och hemvist

I syfte att fastställa identitet och hemvist för den faktiska betalningsmottagaren enligt definitionen i artikel 4 skall betalningsombudet bevara uppgifter om för- och efternamn, adress och hemvist i enlighet med den schweiziska lagstiftningen om bekämpning av penningtvätt. När det gäller avtalsförbindelser som upprättats eller, i avsaknad av avtalsförbindelser, transaktioner som utförts den 1 januari 2004 eller senare skall hemvistet för sådana fysiska personer som uppvisar ett pass eller ett officiellt identitetskort utfärdat av en medlemsstat och som förklarar sig ha hemvist i ett annat land än en medlemsstat eller Schweiz fastställas på grundval av ett hemvistintyg utfärdat av den behöriga myndigheten i det land där den fysiska personen förklarar sig ha hemvist. Om ett sådant intyg inte uppvisas skall den medlemsstat som har utfärdat passet eller någon annan officiell identitetshandling anses vara hemviststat.

Artikel 6

Definition av betalningsombud

I detta avtal avses med *betalningsombud* i Schweiz banker som omfattas av schweizisk banklagstiftning, värdepappershandlare som omfattas av den federala lagstiftningen om fondbörser och värdepappershandel, fysiska och juridiska personer som har hemvist eller är etablerade i Schweiz, utländska företags partnerskap och fasta driftställen som, även om det bara sker emellanåt, tar emot, innehar, investerar eller överför tredje parter tillgångar eller enbart betalar eller ombesörjer betalning av ränta inom ramen för sin verksamhet.

Artikel 7

Definition av räntebetalning

1. I detta avtal avses med räntebetalning följande:
 - a) Ränta som betalas till eller krediteras ett konto och som härrör från fordringar av alla slag, inbegripet sådan ränta på fiduciariska insättningar som schweiziska betalningsombud betalat till förmån för faktiska betalningsmottagare enligt definitionen i artikel 4, med eller utan säkerhet genom inteckning och med eller utan rätt att få del av gäldenärens vinst, särskilt inkomster från statspapper eller inkomster från obligationer eller debentures, inklusive agiobelopp och vinster som är förenade med sådana värdepapper, obligationer eller debentures, men exklusive

ränta på lån mellan privatpersoner utom ramen för deras verksamhet. Straffavgifter på grund av sen betalning skall inte anses vara räntebetalningar.

- b) Upplupen eller kapitaliserad ränta från försäljning, återbetalning eller inlösen av fordringar som avses i a.
 - c) Inkomster som härrör från räntebetalningar, antingen direkt eller genom ett subjekt som avses i artikel 4.2 i direktivet, och som delas ut av
 - (i) företag för kollektiva investeringar med hemvist i en medlemsstat,
 - (ii) subjekt som har hemvist i en medlemsstat och som utnyttjar den rättighet som anges i artikel 4.3 i direktivet och underrättar betalningsombudet om detta,
 - (iii) företag för kollektiva investeringar etablerade utanför de avtalsslutande parternas territorium, och
 - (iv) schweiziska investeringsfonder som när detta avtal träder i kraft eller senare undantas från schweizisk förskottsskatt när det gäller deras betalningar till fysiska personer som har hemvist i en medlemsstat.
 - d) Inkomster som förvärfvas vid försäljning, återbetalning eller inlösen av aktier eller andelar i följande företag eller subjekt, om de direkt eller indirekt genom andra företag för kollektiva investeringar eller sådana subjekt som avses nedan investerar mer än 40 % av sina tillgångar i fordringar som avses i a:
 - (i) företag för kollektiva investeringar med hemvist i en medlemsstat,
 - (ii) subjekt som har hemvist i en medlemsstat och som utnyttjar den rättighet som anges i artikel 4.3 i direktivet och underrättar betalningsombudet om detta,
 - (iii) företag för kollektiva investeringar etablerade utanför de avtalsslutande parternas territorium, och
 - (iv) schweiziska investeringsfonder som när detta avtal träder i kraft eller senare undantas från schweizisk förskottsskatt när det gäller deras betalningar till fysiska personer som har hemvist i en medlemsstat.
2. När det gäller punkt 1 c skall hela inkomstbeloppet anses vara en räntebetalning om betalningsombudet inte har några uppgifter om hur stor andel av inkomsterna som härrör från räntebetalningar.
3. När det gäller punkt 1 d skall den procentuella andelen anses vara mer än 40 %, om betalningsombudet inte har några uppgifter om den procentuella andel av tillgångarna som investerats i fordringar eller i aktier eller andelar enligt definitionen i punkt 1 d. Om betalningsombudet inte kan avgöra hur stor inkomst den faktiska betalningsmottagaren har haft, skall inkomsten anses vara det belopp som erhållits vid försäljningen, inlösen eller återbetalningen av aktierna eller andelarna.

4. Inkomster som avser företag eller subjekt som investerat högst 15 % av sina tillgångar i sådana fordringar som avses i punkt 1 a skall inte anses vara räntebetalningar i enlighet med punkt 1 c och 1 d.
5. Den procentuella andel som avses i punkt 1 d och punkt 3 skall vara 25 % från och med den 1 januari 2011.
6. De procentuella andelar som avses i punkt 1 d och punkt 4 skall fastställas med hänvisning till placeringsinriktningen enligt de berörda företagens eller subjektens fondbestämmelser eller bolagsordning eller, i avsaknad av sådana bestämmelser, efter sammansättningen av de berörda företagens eller subjektens tillgångar.

Artikel 8

Intäktsdelning

1. Schweiz skall behålla 25 % av intäkterna från den särskilda källskatten enligt detta avtal och överföra 75 % av intäkterna till den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har hemvist.
2. Överföringarna skall ske i form av en enda betalning per medlemsstat och år och göras senast sex månader efter utgången av beskattningsåret i Schweiz.

Artikel 9

Undanröjande av dubbelbeskattning

1. Om ett betalningsombud i Schweiz innehållit särskild källskatt på ränta som en faktisk betalningsmottagare erhållit, skall den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist bevilja honom avräkning för det innehållna källskattebeloppet. Om det beloppet överstiger det skattebelopp som skall betalas på det totala räntebelopp som omfattas av innehållande i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist, skall den medlemsstaten återbetala det överskjutande belopp som innehållits till denne.
2. Om ränta som en faktisk betalningsmottagare erhållit belastas med andra skatter och innehållanden än de som avses i detta avtal och den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist beviljar avräkning för dessa skatter eller innehållna belopp i enlighet med den nationella lagstiftningen eller enligt dubbelbeskattningsavtal, skall dessa skatter eller innehållna belopp avräknas innan förfarandet enligt punkt 1 tillämpas. Den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist skall godta intyg utfärdade av schweiziska betalningsombud som bevis för beskattning eller innehållande, varvid dock skall gälla att den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist skall kunna få bestyrkande av den schweiziska behöriga myndigheten om riktigheten av uppgifterna i intyg utfärdade av schweiziska betalningsombud.

3. Den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterettsligt hemvist får ersätta den avräkning som avses i punkterna 1 och 2 med återbetalning av den särskilda källskatt som avses i artikel 1.

Artikel 10

Utbyte av information

1. De behöriga myndigheterna i Schweiz och var och en av medlemsstaterna skall utbyta information om handlingar som utgör skattebedrägeri enligt lagstiftningen i den anmodade staten eller liknande handlingar, när det gäller inkomster som omfattas av detta avtal. "Liknande handlingar" skall endast innefatta brott som är lika allvarliga som skattebedrägeri enligt lagstiftningen i den anmodade staten. Den anmodade staten skall som svar på en vederbörligen motiverad begäran tillhandahålla information avseende civilrättsliga eller straffrättsliga ärenden som den anmodande staten undersöker eller kan komma att undersöka. Utan att det påverkar omfattningen av informationsutbytet enligt denna punkt skall information utbytas i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i dubbelbeskattningsavtalen mellan Schweiz och medlemsstaterna och behandlas som konfidentiella uppgifter i enlighet med de avtalen.
2. När den anmodade staten skall besluta om uppgifter kan lämnas till följd av en begäran, skall den staten tillämpa preskriptionsbestämmelserna enligt lagstiftningen i den anmodande staten i stället för preskriptionsbestämmelserna i den anmodade staten.
3. Den anmodade staten skall tillhandahålla information om den anmodande staten har en skälig misstanke om att den berörda handlingen kan utgöra skattebedrägeri eller en liknande handling. Den anmodande statens misstanke om skattebedrägeri eller en liknande handling får baseras på
 - a) dokument, vare sig de är autentiserade eller ej och inbegripet men inte begränsat till affärshandlingar, räkenskaper eller bankkontouppgifter,
 - b) bevisuppgifter från skattebetalare,
 - c) uppgifter som erhållits av en uppgiftslämnare eller någon annan utomstående och som är oavhängigt bestyrkta eller annars sannolikt tillförlitliga, eller
 - d) indiciebevisning.
4. Schweiz skall inleda bilaterala förhandlingar med var och en av medlemsstaterna i syfte att fastställa enskilda kategorier av "liknande handlingar" i enlighet med beskattningsförfarandet i dessa länder.

Artikel 11

Behöriga myndigheter

I detta avtal avses med *behöriga myndigheter* de statliga instanser som förtecknas i bilaga I.

Artikel 12

Samråd

Om oenighet om tolkningen eller tillämpningen av detta avtal uppstår mellan den behöriga myndigheten i Schweiz och en eller flera av de behöriga myndigheter som avses i artikel 11, skall de sträva efter att finna en lösning i samförstånd. De skall omedelbart underrätta Europeiska kommissionen och de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna om resultatet av samrådet. Europeiska kommissionen får på begäran av någon av de behöriga myndigheterna delta i samråd som gäller tolkningsfrågor.

Artikel 13

Översyn

1. De avtalsslutande parterna skall samråda med varandra åtminstone vart tredje år eller på begäran av endera parten i syfte att se över och – om parterna anser att det behövs – förbättra det sätt på vilket avtalet fungerar rent tekniskt samt bedöma den internationella utvecklingen. Samrådet skall hållas inom en månad efter begäran eller, i brådskande fall, så snart som möjligt.
2. De avtalsslutande parterna får på grundval av en sådan bedömning samråda med varandra för att undersöka om avtalet behöver ändras med hänsyn till den internationella utvecklingen.
3. Så snart som det finns tillräcklig erfarenhet av det fullständiga genomförandet av artikel 1.1 skall de avtalsslutande parterna samråda med varandra för att undersöka om avtalet behöver ändras med hänsyn till den internationella utvecklingen.
4. När det gäller samråd enligt ovan skall en avtalsslutande part underrätta den andra avtalsslutande parten om händelser som eventuellt kan inverka på detta avtals sätt att fungera. Detta skall även innefatta eventuella relevanta avtal mellan en av de avtalsslutande parterna och tredje land.

Artikel 14

Förhållande till bilaterala dubbelbeskattningsavtal

Dubbelbeskattningsavtalen mellan Schweiz och medlemsstaterna skall inte hindra uttag av den särskilda källskatten enligt detta avtal.

Artikel 15

Betalning av utdelning, ränta och royalty mellan bolag

1. Utan att det påverkar tillämpningen av nationella eller avtalsgrundade bestämmelser för förhindrande av bedrägeri eller missbruk i Schweiz eller i medlemsstaterna skall utdelning från dotterbolag till moderbolag inte beskattas i källstaten om
 - moderbolaget har en direkt ägarandel på minst 25 % av kapitalet i ett sådant dotterbolag i minst två år,
 - ett av bolagen har (skatterättsligt) hemvist i en medlemsstat och det andra bolaget har (skatterättsligt) hemvist i Schweiz,
 - ingetdera bolaget har (skatterättsligt) hemvist i tredje land enligt ett dubbelbeskattningsavtal med det tredje landet, och
 - båda bolagen är skattskyldiga till bolagsskatt utan undantag och båda är aktiebolag¹⁰.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av nationella eller avtalsgrundade bestämmelser för förhindrande av bedrägeri eller missbruk i Schweiz eller i medlemsstaterna skall ränta och royalty som betalas mellan närstående bolag eller deras fasta driftställen inte beskattas i källstaten om
 - bolagen är närstående genom en direkt ägarandel på minst 25 % i minst två år eller ägs båda av ett tredje bolag som har en direkt ägarandel på minst 25 % i både det första och det andra bolagets kapital i minst två år,
 - om ett av bolagen har (skatterättsligt) hemvist eller fast driftställe i en medlemsstat och det andra bolaget har (skatterättsligt) hemvist eller annat fast driftställe i Schweiz,
 - ingetdera bolaget har (skatterättsligt) hemvist eller fast driftställe i tredje land enligt ett dubbelbeskattningsavtal med det tredje landet, och
 - alla bolag är skattskyldiga till bolagsskatt utan undantag, i synnerhet avseende ränta och royalty, samt är aktiebolag¹⁰.

Om rådets direktiv rörande ett gemensamt system för beskattning av räntor och royalties som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater innehåller bestämmelser om en övergångsperiod för en viss medlemsstat, skall den staten emellertid inte följa ovan beskrivna system beträffande ränta och royalty förrän efter den periodens slut.
3. Gällande dubbelbeskattningsavtal mellan Schweiz och medlemsstaterna som innebär en mer förmånlig skattemässig behandling av utdelning, ränta och royalty vid tidpunkten för antagandet av detta avtal skall inte påverkas.

¹⁰ När det gäller Schweiz omfattar begreppet "aktiebolag":
société anonyme/Aktiengesellschaft/società anonima;
société à responsabilité limitée/Gesellschaft mit beschränkter Haftung/società a responsabilità limitata;
société en commandite par actions/Kommanditaktiengesellschaft/società in accomandita per azioni

Artikel 16

Övergångsbestämmelser om överlåtbara skuldebrev¹¹

1. Från och med den dag då detta avtal börjar tillämpas och så länge som minst en medlemsstat också tillämpar liknande bestämmelser, dock senast till och med den 31 december 2010, skall inhemska och internationella obligationer och andra överlåtbara skuldebrev som emitterats första gången före den 1 mars 2001 eller för vilka de ursprungliga emissionsprospekten har godkänts före den tidpunkten av de behöriga myndigheterna i den emitterande staten inte anses vara fordringar enligt artikel 7.1 a, under förutsättning att inga ytterligare emissioner av sådana överlåtbara skuldebrev görs den 1 mars 2002 eller senare.

Så långre som minst en medlemsstat också tillämpar liknande bestämmelser skall emellertid bestämmelserna i denna artikel fortsätta att gälla efter den 31 december 2010 för överlåtbara skuldebrev

- som innehåller gross up-klausuler eller klausuler för förtida inlösen,
- där betalningsombudet enligt definitionen i artikel 6 är etablerat i Schweiz och
- det betalningsombudet betalar ränta direkt till eller sörjer för att ränta betalas till förmån för en faktisk betalningsmottagare som har hemvist i en medlemsstat.

Om och när alla medlemsstater slutar tillämpa liknande bestämmelser, skall bestämmelserna i denna artikel fortsätta att gälla endast med avseende på överlåtbara skuldebrev

- som innehåller gross up-klausuler eller klausuler för förtida inlösen,
- där emittentens betalningsombud är etablerat i Schweiz, och
- det betalningsombudet betalar ränta direkt till eller sörjer för att ränta betalas till förmån för en faktisk betalningsmottagare som har hemvist i en medlemsstat.

Om ytterligare emissioner görs den 1 mars 2002 eller senare av överlåtbara skuldebrev enligt ovan som emitterats av en regering eller ett närstående rättssubjekt som agerar som myndighet eller vars roll erkänns i ett internationellt avtal (förtecknat i bilaga 2 till detta avtal), skall emissionen i sin helhet, dvs. den ursprungliga emissionen och eventuella ytterligare emissioner, anses vara en fordran enligt artikel 7.1 a.

Om ytterligare emissioner görs den 1 mars 2002 eller senare av överlåtbara skuldebrev enligt ovan som emitterats av en emittent som inte omfattas av föregående mening, skall sådana ytterligare emissioner anses vara fordringar enligt artikel 7.1 a.

2. Denna artikel skall inte hindra Schweiz och medlemsstaterna från att fortsätta att ta ut skatt på inkomster från de i punkt 1 nämnda överlåtbara skuldebreven i enlighet med den nationella lagstiftningen.

¹¹ På samma sätt som i direktivet gäller dessa övergångsbestämmelser även överlåtbara skuldebrev som innehas genom investeringsfonder.

Artikel 17

Undertecknande, ikraftträdande och giltighetstid

1. Detta avtal förutsätter att de avtalsslutande parterna ratificerar eller godkänner det enligt sina egna förfaranden. De avtalsslutande parterna underrätta varandra om att förfarandena avslutats. Avtalet träder i kraft [den första dagen i den andra månaden] efter dagen för den sista underrättelsen.
2. Med förbehåll för att deras respektive konstitutionella bestämmelser om ingående av internationella avtal följs och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 18 skall Schweiz och, i tillämpliga fall, Gemenskapen faktiskt genomföra och börja tillämpa detta avtal senast den 1 januari 2005 och underrätta den andra parten om detta.
3. Detta avtal gäller till dess att en avtalsslutande part säger upp det.
4. En avtalsslutande part får säga upp avtalet genom att underrätta den andra parten om detta. I så fall skall avtalet upphöra att gälla tolv månader efter uppsägelsen.

Artikel 18

Tillämpning och tillfälligt avbrytande av tillämpningen

1. Ett villkor för tillämpningen av detta avtal skall vara att de av medlemsstaternas beroende och associerade territorier som nämns i Europeiska rådets slutsatser från Feira den 19–20 juni 2000 samt Förenta staterna, Andorra, Liechtenstein, Monaco och San Marino var och en antar och genomför bestämmelser som är förenliga med eller likvärdiga med bestämmelserna i direktivet eller detta avtal, med undantag av artikel 15, och som föreskriver samma datum för genomförande.
2. De avtalsslutande parterna skall i samförstånd minst sex månader före det datum som nämns i artikel 17.2 besluta om villkoret i punkt 1 kommer att uppfyllas med tanke på tidpunkterna för ikraftträdande av de relevanta bestämmelserna i de berörda tredje länderna och beroende eller associerade territorierna. Om de avtalsslutande parterna inte beslutar att villkoret kommer att vara uppfyllt skall de i samförstånd anta ett nytt datum i stället för det som anges i artikel 17.2.
3. Trots vad som sägs i punkterna 1 och 2 skall artikel 15 gälla för Spanien med verkan från och med ikraftträdandet av ett bilateralt avtal mellan Spanien och Schweiz om informationsutbyte på begäran i brott- och civilmål avseende skattebedrägeri enligt definitionen i lagstiftningen i den anmodade staten eller liknande handlingar, när det gäller sådana inkomster som inte omfattas av detta avtal, men som omfattas av en konvention eller ett avtal mellan Spanien och Schweiz om undanröjande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet.
4. Tillämpningen av detta avtal eller delar av det kan avbrytas tillfälligt av en avtalsslutande part med omedelbar verkan genom anmälan till den andra parten, om direktivet eller en del av direktivet upphör att vara tillämpligt antingen tillfälligt eller permanent i enlighet med Europeiska gemenskapens lagstiftning eller om en medlemsstat tillfälligt avbryter tillämpningen av sin genomförandelagstiftning.

5. En avtalsslutande parter får tillfälligt avbryta tillämpningen av detta avtal genom anmälan till den andra parten, om någon av de tredje länder eller territorier som avses i punkt 1 senare slutar tillämpa de bestämmelser som avses i den punkten. Tillämpningen får avbrytas tidigast två månader efter anmälan. Tillämpningen av avtalet skall återupptas så snart som bestämmelserna åter tillämpas.

Artikel 19

Fordringar och slutbetalning

1. Om detta avtal upphävs eller dess tillämpning tillfälligt avbryts, helt eller delvis, skall fysiska personers fordringar enligt artikel 9 inte påverkas.
2. Schweiz skall i så fall upprätta en slutredovisning senast när avtalets tillämpning upphör och göra en slutbetalning till medlemsstaterna.

Artikel 20

Territoriell tillämpning

Detta avtal gäller Schweiz och det territorium på vilket Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen är tillämpligt.

Artikel 21

Bilagor

Bilagorna utgör en del av detta avtal. De får ändras genom ömsesidig överenskommelse.

Undertecknat i den i två exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka samtliga texter är lika giltiga.

BILAGA I

Förteckning över behöriga myndigheter

”Behöriga myndigheter” enligt detta avtal skall vara följande:

- a) I Schweiz: Le Directeur de l'Administration fédérale des contributions/Der Direktor der Eidgenössischen Steuerverwaltung/il direttore dell'Amministrazione federale delle contribuzioni eller dennes ställföreträdare eller ombud.
- b) I Konungariket Belgien: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances eller en befullmäktigad företrädare.
- c) I Konungariket Danmark: Skatteministeren eller en befullmäktigad företrädare.
- d) I Förbundsrepubliken Tyskland: Der Bundesminister der Finanzen eller en befullmäktigad företrädare.
- e) I Helleniska republiken: Ο Υπουργός των Οικονομικών eller en befullmäktigad företrädare.
- f) I Konungariket Spanien: El Ministro de Hacienda eller en befullmäktigad företrädare.
- g) I Franska republiken: Le Ministre chargé du budget eller en befullmäktigad företrädare.
- h) I Irland: The Revenue Commissioners eller en befullmäktigad företrädare.
- i) I Italienskar republiken: Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali eller en befullmäktigad företrädare.
- j) I Storhertigdömet Luxemburg: Le Ministre des Finances eller en befullmäktigad företrädare; när det gäller artikel 10 skall emellertid den behöriga myndigheten vara le Procureur Général d'Etat luxembourgeois.
- k) I Konungariket Nederländerna: De Minister van Financiën eller en befullmäktigad företrädare.
- l) I Republiken Österrike: Der Bundesminister für Finanzen eller en befullmäktigad företrädare.
- m) I Portugisiska republiken: O Ministro das Finanças eller en befullmäktigad företrädare.
- n) I Republiken Finland: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet eller en befullmäktigad företrädare.
- o) I Konungariket Sverige: Finansdepartementet eller en befullmäktigad företrädare.

- p) I Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland och de europeiska områden för vars yttre förbindelser Förenade konungariket ansvarar: the Commissioners of Inland Revenue eller en befullmäktigad företrädare och den behöriga myndigheten i Gibraltar, som Förenade konungariket kommer att utse i enlighet med de avtalade arrangemangen rörande myndigheter i Gibraltar med avseende på EU- och EG-instrument och tillhörande avtal som anmälts till Europeiska unionens medlemsstater och institutioner den 19 april 2000, varav en kopia skall sändas till Schweiz av generalsekretariatet för Europeiska unionens råd, och som skall gälla detta avtal.

BILAGA 2

Förteckning över närstående rättssubjekt

För tillämpningen av artikel 16 i detta avtal kommer följande organ att anses vara ”ett närstående rättssubjekt som agerar som myndighet eller vars roll erkänns i ett internationellt avtal”:

SUBJEKT INOM EUROPEISKA UNIONEN:

Belgien

- Région flamande (Vlaams Gewest) (regionen Flandern)
- Région wallonne (regionen Vallonien)
- Région bruxelloise (Brussels Gewest) (Brysselregionen)
- Communauté française (den franskspråkiga gemenskapen)
- Communauté flamande (Vlaamse Gemeenschap) (den flamländska gemenskapen)
- Communauté germanophone (Deutschsprachige Gemeinschaft) (den tyskspråkiga gemenskapen)

Spanien

- Xunta de Galicia (Galiciens regionala regering och parlament)
- Junta de Andalucía (Andalusiens regionala regering och parlament)
- Junta de Extremadura (Extremaduras regionala regering och parlament)
- Junta de Castilla-La Mancha (Castilla-La Manchas regionala regering och parlament)
- Junta de Castilla-León (Castilla-Leóns regionala regering och parlament)
- Gobierno Foral de Navarra (Navarras regionala regering och parlament)
- Govern de les Illes Balears (Balearernas regionala regering och parlament)
- Generalitat de Catalunya (Kataloniens regionala regering och parlament)
- Generalitat de Valencia (Valencias regionala regering och parlament)
- Diputación General de Aragón (Aragoniens regionala regering och parlament)
- Gobierno de las Islas Canarias (Kanarieöarnas regionala regering och parlament)
- Gobierno de Murcia (Murcias regionala regering och parlament)
- Gobierno de Madrid (Madrids regionala regering och parlament)

- Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (Baskiens regionala regering och parlament)
- Diputación Foral de Guipúzcoa (Guipúzcoas deputerandeförsamling)
- Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Vizcayas deputerandeförsamling)
- Diputación Foral de Alava (Alavas deputerandeförsamling)
- Ayuntamiento de Madrid (Madrids stad)
- Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona stad)
- Cabildo Insular de Gran Canaria (Gran Canarias gemensamma kommunstyrelse)
- Cabildo Insular de Tenerife (Teneriffas gemensamma kommunstyrelse)
- Instituto de Crédito Oficial (Statens kreditinstitut)
- Instituto Catalán de Finanzas (Kataloniens finansinstitut)
- Instituto Valenciano de Finanzas (Valencias finansinstitut)

Grekland

- Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (kontoret för grekisk telekommunikation)
- Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (grekiska järnvägsnätsorganisationen)
- Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (allmänna elbolaget)

Frankrike

- La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (amorteringsinstitutet för det sociala trygghetssystemets skuldsättning)
- L'Agence française de développement (AFD) (franska utvecklingsagenturen)
- Réseau Ferré de France (RFF) (franska järnvägsnätet)
- Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (nationella motorvägskassan)
- Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Paris socialtjänst och sjukhus)
- Charbonnages de France (CDF) (Frankrikes kolgruvor)
- Entreprise minière et chimique (EMC) (gruvbolag och kemiskt bolag)

Italien

- Regioner
- Provinser
- Kommuner

- Cassa Depositi e Prestiti (hypoteks- och kreditbank)

Portugal

- Região Autónoma da Madeira (den autonoma regionen Madeira)
- Região Autónoma dos Açores (den autonoma regionen Azorerna)
- Kommuner

INTERNATIONELLA ORGAN:

- Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling
- Europeiska investeringsbanken
- Asiatiska utvecklingsbanken
- Afrikanska utvecklingsbanken
- Världsbanken/IBRD/IMF
- Internationella finansieringsbolaget
- Interamerikanska utvecklingsbanken
- Europarådets social- och utvecklingsfond
- Euratom
- Europeiska gemenskapen
- Andinska utvecklingsorganisationen (ADC)
- Eurofima
- Europeiska kol- och stålgemenskapen
- Nordiska investeringsbanken
- Karibiska utvecklingsbanken

Bestämmelserna i artikel 16 påverkar inte tillämpningen av några internationella åtaganden som de avtalsslutande parterna kan ha ingått när det gäller ovan nämnda internationella organ.

ORGAN I TREDJE LAND:

De organ som uppfyller följande kriterier:

1. Organet anses klart och tydligt vara ett offentligt organ i enlighet med nationella kriterier.
2. Ett sådant offentligt organ är en icke-marknadsproducent som förvaltar och finansierar ett antal verksamheter, som huvudsakligen tillhandahåller icke-marknadsförda varor och tjänster, för det allmännas bästa och som faktiskt kontrolleras av en allmän styrelseform.
3. Ett sådant offentligt organ är en stor och regelbunden emittent av skuldebrev.
4. Den berörda staten kan säkerställa att ett sådant offentligt organ inte kommer att verkställa förtida inlösen vid fall av s.k. gross up-klausuler.

Samförståndsavtal

mellan

Europeiska gemenskapen, Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Helleniska republiken, Konungariket Spanien, Franska republiken, Irland, Italienska republiken, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Portugisiska republiken, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

och

Schweiziska edsförbundet

Europeiska gemenskapen, Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Helleniska republiken, Konungariket Spanien, Franska republiken, Irland, Italienska republiken, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Portugisiska republiken, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

och

Schweiziska edsförbundet, nedan kallat Schweiz

har enats om följande samförståndsavtal:

1. INLEDNING

Schweiz och Europeiska gemenskapen ingår ett avtal om åtgärder som är likvärdiga med de som fastställs i rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar (nedan kallat "direktivet"). Detta samförståndsavtal kompletterar det avtalet.

2. ADMINISTRATIV HANDRÄCKNING VID SKATTEBEDRÄGERI ELLER LIKNANDE HANDLINGAR

Så snart som avtalet undertecknats skall Schweiz och var och en av medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen inleda bilaterala förhandlingar i syfte att

- i sina respektive dubbelbeskattningsavtal avseende inkomst och förmögenhet införa bestämmelser om administrativ handräckning i form av informationsutbyte på begäran i alla brott- och civilmål avseende skattebedrägeri enligt lagstiftningen i den anmodade staten eller liknande handlingar, när det gäller inkomster som inte omfattas av avtalet mellan Schweiz och EG, men som omfattas av de respektive dubbelbeskattningsavtalen, och
- fastställa enskilda kategorier av "liknande handlingar" i enlighet med beskattningsförfarandet i länderna i fråga.

3. FÖRHANDLINGAR FÖR ATT GARANTERA LIKVÄRDIGA BESTÄMMELSER I ANDRA TREDJE LÄNDER

Under den övergångsperiod som föreskrivs i direktivet skall Europeiska gemenskapen inleda diskussioner med andra viktiga finansiella centrum i syfte att verka för att det även inom dessa jurisdiktioner antas bestämmelser som är likvärdiga med de som gemenskapen tillämpar.

4. AVSIKTSFÖRKLARING

Signatärerna av detta samförståndsavtal förklarar sig anse att det avtal som avses i punkt 1 och detta samförståndsavtal utgör en godtagbar och balanserad ordning som kan anses skydda parternas intressen. De kommer därför att genomföra de avtalade åtgärderna i god tro och kommer inte att agera ensidigt för att utan orsak undergräva denna ordning.

Om betydande skillnader skulle uppdagas mellan räckvidden för direktivet, i dess lydelse den 3 juni 2003, och avtalet, särskilt avseende artikel 1.2 och artikel 6 i avtalet, kommer de avtalsslutande parterna omedelbart att inleda samråd i enlighet med artikel 13.1 i avtalet i syfte att se till att åtgärderna enligt avtalet alltfjämt är likvärdiga med åtgärderna enligt direktivet.

Undertecknat i den i två exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka samtliga texter är lika giltiga.